

Факултет Правни

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

(Број захтева)

Веће научних области правно-економских наука
(Назив већа научне области коме се захтев упућује)

(Датум)

ЗАХТЕВ**за давање сагласности на предлог теме докторске дисертације**

Молимо да, сходно члану 46. ст.5. тач. 3. Статута Универзитета у Београду ("Гласник Универзитета", број 131/06), дате сагласност на предлог теме докторске дисертације:

„Правне последице усвајања плана реорганизације“НАУЧНА ОБЛАСТ Пословноправна
(пун назив предложене теме докторске дисертације)

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:

1. Име, име једног од родитеља и презиме кандидата:

Иван (Слободан) Тодоровић2. Назив и седиште факултета на коме је стекао високо образовање: Правни факултет Универзитета у Београду3. Година дипломирања: 2007.4. Назив мастер рада кандидата: „Понуда за преузимање акционарских друштава“5. Назив факултета на коме је мастер рад одбрањен: Правни факултет Универзитета у Београду6. Година одбране мастер рада: 2008.

7. Назив факултета на коме је кандидат завршио докторске студије: _____

Одсек, смер или група : _____

Година завршетка докторских студија: _____

Обавештавамо вас да је Наставно-научно веће

(назив надлежног тела факултета).

на седници одржаној 23. марта 2015. године размотрило предложену тему и закључило да је тема
подобна за израду докторске дисертације.

ДЕКАН ФАКУЛТЕТА**Професор др Сима Аврамовић**

- Прилог: 1. Предлог теме докторске дисертације са образложењем.
2. Акт надлежног тела факултета о подобности теме за израду докторске дисертације.
3. Подаци о ментору – додатак уз образац 1

**НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ
ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**

На основу одлуке Управника докторских студија, а на предлог Катедре за грађанско право Правног факултета Универзитета у Београду одржане дана 10. фебруара 2015. године, одређени смо за чланове комисије за одбрану пројекта докторске дисертације Ивана Тодоровића под називом „Правне последице усвајања плана реорганизације“ и за писање извештаја за оцену подобности теме за докторску дисертацију. Имајући у виду да је кандидат одбранио пројекат докторске дисертације дана 2. марта 2015. године, те пошто су чланови комисије прегледали кандидатов предлог теме, са његовим образложењем и списком основне литературе, подносимо Наставно-научном већу Правног факултета Универзитета у Београду следећи

ИЗВЕШТАЈ

1) ОСНОВНИ ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ И ДИСЕРТАЦИЈИ

а) Основни подаци о кандидату

Иван Тодоровић је рођен 5. новембра 1983. године у Београду, од оца Слободана и мајке Јасмине. У Шапцу је завршио основну школу (Вукова дипломе и више награда и признања) и Шабачку гимназију (одличан успех у свим разредима, на матури).

Правни факултет Универзитета у Београду је уписао 2002. а завршио 2007. године са просечном оценом 9.13 на пословно-правном смеру. Током студија је награђиван Светосавском похвалницом Правног факултета и наградама Града Београда.

Мастер студије на Правном факултету Универзитета у Београду је уписао 2007. године на пословно-правном модулу и завршио 2008. године са просечном оценом 9.3. У оквиру мастер студија под менторством проф. др Небојше Јовановића одбранио је мастер рад на тему „Понуда за преузимање акционарских друштава“, и добио оцену 10.

По окончању мастер студија уписао је докторске студије на Правном факултету Универзитета у Београду 2008. године, пословно-правна научна област. Кандидат је положио испит из предмета Методи научноистраживачког рада и вештине, усмени докторски испит – I део из предмета: Компанијско право, Трговинско право и Стечајно право, као и усмени докторски испит – II део из предмета: Грађанско процесно право и Облигационо право и одбранио семинарски рад. Тиме је испунио услове да пријави тему докторске дисертације.

Крајем 2007. и почетком 2008. године у организацији *WUS Austria* учествује у стицању практичних знања у компанији *Uniqa Versicherung (Uniqa осигурање)* у Бечу, у трајању од четири месеца.

Био је члан тима Правног факултета за такмичење *Willem C. Vis International Commercial Arbitration Moot* у Бечу 2009. године који постиже запажен успех и награде. Од 2010. године до данас учествује као арбитар у спровођењу студентског такмичења *Belgrade Open Pre-Moot*.

Уписује специјалистички курс Пореско саветовање на Правном факултету Универзитета у Београду године 2010. године (одслушан курс).

Од 2008. године до 2010. године обавља приправнички стаж у породичној адвокатској канцеларији у Београду. Правосудни испит је положио у фебруару 2010. године. Адвокатуром се самостално бави од 2010. године до данас, претежно у области привредног права.

Обавио је програм професионалног усавршавања у партнерској адвокатској канцеларији – *KWR (Karasek Wietrzyk Rechtsanwälte)*, Беч у периоду фебруар–април 2013. године, углавном радећи на пословима енергетског права, права грађевине и банкарског права.

Обавио је програм професионалног усавршавања у немачкој адвокатској канцеларији *Luther, Düsseldorf*, у трајању од два месеца, у оквиру стипендије немачке организације IRZ. Радио је у области енергетског права.

Говори енглески (CAE, Toefl) и немачки језик (C2) у потпуности, а служи се и француским језиком (B2).

Области посебног интересовања докторанта су стечајно право и право енергетике.

б) Списак радова

1. *Понуда за преузимање акционарских друштава*, мастер рад, 2008, необјављен
2. „Одговорност за правне недостатке при продаји стечајног дужника као правног лица“, *Право и привреда*, бр. 10-12/2014
3. „Класе у плану реорганизације“, *Страни правни живот*, бр. 3/2014

в) Оцена објављених радова

1. *Понуда за преузимање акционарских друштава* – мастер рад

Преузимање акционарских друштава је актуелна тема и у развијеним тржишним привредама и у земљама у транзицији, обзиром да путем преузимања друштава долази до оптималнијег система управљања капиталом. Циљ регулативе о преузимањима треба да буде помирење интереса преузимаоца и постојећих акционара. Тема рада је понуда за преузимање акционарских друштава, као централни институт у оквиру права преузимања. Аутор објашњава сврху правила у вези са понудом за преузимање и даје предлоге решења *de lege ferenda*.

2. „Одговорност за правне недостатке при продаји стечајног дужника као правног лица“, *Право и привреда*, бр. 10-12/2014

Приликом продаје стечајног дужника као правног лица може се појавити као спорно питање да ли постоји одговорност продавца за правне недостатке и у којој мери је купац оваквог правног лица правно заштићен у случају евикције. У раду се најпре одговара на питање да ли могу бити испуњене претпоставке за евикцију при продаји стечајног дужника као правног лица, а затим се анализира одговорност продавца за правне недостатке. Закључак рада је да купцу у случају евикције стоје на располагању право на снижење купопродајне цене и право на накнаду штете.

3. „Класе у плану реорганизације“, *Страни правни живот*, бр. 3/2014

Најважнија компонента плана реорганизације су мере реорганизације и начин формирања класа поверилаца. Разврставањем поверилаца на класе се нарушава принцип једнакости стечајних поверилаца и уводи се начело једнакости унутар класе и различитог третмана међу класама. У раду су анализирана решења српског и немачког права. Упоредно-правни приказ служи бољем разумевању материје захваљујући богатој пракси и обимнијој литератури на немачком језику. У раду је указано на смисао постојања класа и објашњени су критеријуми који се могу користити приликом њиховог формирања.

2) ПРЕДМЕТ И ЦИЉ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Предмет истраживања докторске дисертације су правне последице усвајања плана реорганизације. Под појмом реорганизације се подразумева промена укупне правне позиције привредног друштва дужника коме прети инсолвентност или је већ запао у финансијске потешкоће, правне позиције поверилаца и осталих лица на које план реорганизације утиче, ради повољнијег намирања поверилаца у односу на намирање у поступку банкрутства. У дисертацији ће акценат истраживања бити на реорганизацији у оквиру стечаја, остављајући по страни (али мањим делом представљајући) могућности новог договора дужника и поверилаца (или поверилаца о дужнику) ван формалног поступка стечаја, а које постоје у упоредном праву.

Реорганизација све више узима маха у упоредном праву, па и у домаћој пракси, обзиром да се њоме постижу вишеструке користи у односу на стечај, али најпре се може постићи повољније намирење поверилаца у односу на квоте намирења које би остварили у класичном банкротству. Реорганизација има своје историјске корене и у ранијим периодима, али се зачетником данашњег појма реорганизације сматра амерички стечајни закон из 1978. године, чија решења су у значајној мери преузела европска законодавства.

У домаћој литератури се могу наћи радови који обрађују теме из области реорганизације, примера ради, аутора Небојше Јовановића, Драгише Слијепчевића, Вука Радовића, Владимира Козара, Слободана Спасића, Владимира Чоловића. Кандидат се определио за ужу тематику – правне последице усвајања плана реорганизације. Докторант се за ову тему определио пре свега имајући у виду додир са темом последица усвајања плана реорганизације кроз праксу – у оквиру саветовања и заступања кроз адвокатску професију. Да би био у стању да на квалитетан начин одговори изазовима таквог пружања услуга, докторант се посветио и научном истраживању ове теме, обзиром да је домаћа судска пракса оскудна, да су последице усвајања плана реорганизације регулисане у једном краћем члану Закона о стечају (чл. 167), као и да у домаћој литератури ова тематика није била до сада подробније обрађена. Занимљивост теме и њена актуелност су утицали да се настави са истраживањем, чији крајњи резултат треба да буде оригинална докторска дисертација која ће продубити постојећа знања у овој области.

Последице усвајања плана реорганизације нису једноставна материја, како би то могло изгледати *prima facie*. Сматрамо да таква тема истраживања има друштвену и научну оправданости из више разлога.

Прво, последице усвајања плана реорганизације се битно разликују у односу на последице отварања стечајног поступка, најпре због различитости метода којим се долази до јединственог циља стечаја и реорганизације – што повољније намирење поверилаца. У реорганизацији постоји и додатни, пропратни циљ – санација стечајног дужника – неки правни системи више штите положај стечајног дужника у односу на повериоце (на пример, америчко и француско право), док неки други правни системи важе за системе које фаворизују повериоце (на пример, енглеско право). У банкротству низ питања и института не долази уопште до изражаја, јер у стечају привредни субјект не наставља пословање, већ се „само“ продаје имовина тог субјекта и наплаћују његова потраживања, ради расподеле повериоцима. У реорганизацији, привредни субјект наставља да послује, па се поставља питање каква је пословна способност субјекта у реорганизацији, коме реорганизациона управа дугује фидуцијарне дужности, какво је дејство плана реорганизације на потраживања и шта ће се догодити са потраживањима у случају да се реорганизација безуспешно оконча и покрене стечајни поступак, каква је последица усвајања плана на парничне и друге поступке, на који начин план реорганизације делује као извршна исправа (целокупан план или само табела са потраживањима), какво је дејство реорганизације на средства обезбеђења, какав је утицај на радноправне односе – само су нека од питања којима ће се кандидат бавити у оквиру рада на дисертацији.

Друго, домаћа литература и пракса оскудевају у погледу теме правних последица усвајања плана реорганизације. Практично посматрано, повериоци и дужници се након усвајања плана реорганизације суочавају са бројним проблемима. При томе, овде није само реч о начину решавања практичних проблема, за које мора постојати одговарајућа научна, теоријска основа, већ је реч о бројним питањима, које спадају у спектар теме ове докторске дисертације, а која ће кандидат да отвори и да покуша да да одговарајуће одговоре, како из практичног, тако и теоријског угла. Домаћа пракса и литература нажалост недовољно пажње посвећују овој тематици. Такође, српска судска пракса се до сада није сусрела са многим питањима која се могу појавити, а која ће бити обрађена у овој дисертацији. Према томе, понуђени одговори ће бити и практично релевантни.

Треће, у оквиру рада кандидат ће посебну пажњу обратити на решења из упоредног права и практична искуства земаља, чији су правни системи били узор за израду нашег стечајног закона – америчко право и немачко право. Ове јурисдикције имају богату праксу и разрађена законска решења за питања која су предмет истраживања, па ће упоређивање тих прописа и искустава у пракси са домаћим и критичка анализа, бити од користи за унапређење и разумевање ове проблематике.

Четврто, суштина реорганизације је управо у њеним дејствима. Теоријска објашњења института реорганизације, начин усвајања плана реорганизације, мере реорганизације, немају праву вредност без спровођења реорганизације у привредном животу. План реорганизације је углавном средњерочан (најчешће обухвата период од пет година за реализацију плана). У оквиру тог периода план

реорганизације производи правна дејства и често се јављају ситуације које нису могле бити предвиђене у времену када је план израђен и потом усвојен од стране суда. Такве ситуације се морају решавати управо на бази анализе правних последица – ефеката усвојеног плана реорганизације.

3) ОПИС САДРЖАЈА (СТРУКТУРЕ ПО ПОГЛАВЉИМА) ДИСЕРТАЦИЈЕ

а) Садржај докторске дисертације

ДЕО 1: УВОД

- Предмет и циљеви истраживања
 - Предмет истраживања
 - Циљеви
 - Основне хипотезе
- Терминолошка одређења
- Методологија истраживања
- Приказ и објашњење структуре излагања

ДЕО 2: РЕОРГАНИЗАЦИЈА

- Појам банкрутства
- Појам реорганизације
- Ограничења банкрутства и реорганизације
- Историјат реорганизације
- Савремена реорганизација
 - Србија
 - САД
 - Енглеска
 - Француска
 - Немачка
 - Аустрија
 - Швајцарска
 - Италија
 - Шпанија
 - Право Европске уније
- Правна природа плана реорганизације
 - Уговорна теорија
 - Теорија судске одлуке
 - Теорија норме
 - Теорија о двострукој правној природи
 - Закључак
- Усвајање плана реорганизације
 - Гласање о плану
 - Судска потврда плана
 - Тренутак наступања последица усвајања плана
 - Правноснажност плана или решења о усвајању плана?
- Измене плана реорганизације
- Расправа о циљу реорганизације
 - Повољније намирење поверилаца (појединог повериоца или колектива?)
 - Санација дужника
 - Закључак о циљу реорганизације

ДЕО 3: ПОСЛЕДИЦЕ УСВАЈАЊА ПЛАНА ПО УПРАВУ ДУЖНИКА

- Корпоративно управљање у реорганизацији
 - Интереси поверилаца
 - Интереси власника
- Системи управе у реорганизацији
- Круг послова који управа може предузети
- Накнаде члановима управе
- Одговорност чланова управе
 - Дужност пажње
 - Дужност лојалности
- Побијање одлука управе

ДЕО 4: ПОСЛЕДИЦЕ ПО ВЛАСНИКЕ ДРУШТВА

- Уводна разматрања
- Приоритет поверилаца у односу на власнике
 - Правило апсолутног приоритета
 - Релативни приоритет
 - Задирање у права власника
 - Накнада ранијим власницима
- Специфичности друштва лица
- Добит у реорганизацији?
- Право на информисање власника друштва
- Закључна разматрања: сукоб компанијског и стечајног права

ДЕО 5: ПОСЛЕДИЦЕ ПО ПОТРАЖИВАЊА

- Уводна разматрања
- Разлучни повериоци
- Излучни повериоци
- Необезбеђени повериоци
- Третман потраживања у случају неуспешне реорганизације
- Дејства плана на несагласне повериоце
- Оспорена потраживања
- Условна потраживања
- Потраживања која нису обухваћена планом
- Располагање потраживањима након усвајања плана
- Измена начина измирења потраживања
- Промена дужника
- Дospelост потраживања
- Застарелост потраживања
- Камате
- Компензација по усвајању плана

ДЕО 6: ПОСЛЕДИЦЕ ПО ДУЖНИКА

- Обавеза реализације плана
- Надзор над дужником
- Изузимање од правила о хартијама од вредности
- Двострани правни послови
- Текуће обавезе – обавезе стечајне масе

ДЕО 7: ПЛАН КАО ИЗВРШНА ИСПРАВА

- Појам извршне исправе
- Део плана који постаје извршан
- За кога је план извршна исправа

- Начин принудног извршења плана

ДЕО 8: ДЕЈСТВО ПЛАНА НА ЛИЧНА СРЕДСТВА ОБЕЗБЕЂЕЊА И ОБЕЗБЕЂЕЊА ТРЕЋИХ ЛИЦА

- Последице плана на менице
- Банкарске гаранције
- Јемство
- Приступање дугу и преузимање дуга
- Солидарни дужници

ДЕО 9: ДЕЈСТВА НА РАДНЕ ОДНОСЕ

- Специфичности у реорганизацији
- Заснивање радног односа у реорганизацији
- План као разлог за престанак радног односа

ДЕО 10: ПОСЛЕДИЦЕ НА ПОРЕЗЕ

- Третман добити у реорганизији
- Отпуст дугова као мера плана
 - Постављање проблема – порез на капиталну добит
 - Могућа решења

ДЕО 11: ПРОЦЕСНА ДЕЈСТВА УСВАЈАЊА ПЛАНА

- Утицај на стечајни поступак
 - Застој, обустава или прекид
 - Крај реорганизације – нови стечај или наставак поступка
 - Обустава стечаја или обустава стечајног поступка
 - Нови план реорганизације
- Последице на судске поступке
 - Надлежност суда (атракција)
 - Парнични поступци
 - Ванпарнични поступци
 - Извршни поступци
 - Управни поступци
- Последице на арбитражне поступке
- Арбитража и медијација у реорганизацији
- Процесне последице претварања реорганизације у банкротство

ДЕО 12: ПОБИЈАЊЕ У РЕОРГАНИЗАЦИЈИ

- Побијање правних послова у реорганизацији

ДЕО 13: РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

б) Опис структуре по поглављима

Увод

Уводни део рада треба да дефинише предмет истраживања на такав начин да је у фокусу реорганизација у оквирима стечајног поступка, насупрот неформалнијим споразумима између дужника

и поверилаца који се не могу наметнути несагласним повериоцима, попут споразума који постоје у енглеском праву. У даљем излагању ће бити постављене основне и помоћне хипотезе, биће дата њихова објашњења и биће представљени циљеви који се желе постићи изразом докторске дисертације.

Реорганизација

У оквиру овог поглавља биће дата дефиниција реорганизације у оквирима стечаја и објашњено порекло тог правног института. У том погледу ће посебно бити представљена решења која су постојала најпре у Сједињеним Америчким Државама у којима је настала идеја о реорганизацији, затим ће бити дат историјски приказ развоја реорганизације у европским земљама и приказ савремених система реорганизације у упоредном праву.

У оквиру овог поглавља биће приказане основне теорије о правној природи плана реорганизације: уговорна теорија, схватање о плану као судској одлуци, теорија норме, теорија о двострукој-правној природи плана. Аутор ће се у дисертацији заложити за схватање плана као *sui generis* института.

Затим ће бити описан начин усвајања плана реорганизације, могућности измена плана током и након његовог усвајања, а биће дефинисан и циљ реорганизације.

Последице усвајања плана по управу дужника

Централна тема овог дела дисертације је корпоративно управљање у реорганизацији. Постоје знатне разлике између управљања у друштвима које послују у редовном правном режиму (ван стечаја) и друштва над којим се спроводи реорганизације. Фидуцијарне дужности чланова органа управе се свode на дужност очувања и увећања вредности имовине дужника. Ове дужности се дугују самом стечајном дужнику, чиме се на посредан начин, вођењем рачуна о имовини дужника, задовољавају интереси поверилаца.

Последице по власнике друштва

У оквиру стечајног права у класичном облику (банкротство) настало је правило апсолутног приоритета. То правило подразумева да власници стечајног дужника не могу примити било какве користи од стечајног дужника пре намирања стечајних поверилаца. Правило такође обухвата и приоритет поверилаца вишег ранга у односу на повериоца нижег ранга (ниже класе потраживања). У раду ће бити заузет став да правило апсолутног приоритета није адекватно реорганизацији и да постоје оправдани изузеци од тог правила. Такви изузеци се објашњавају теоријом релативног приоритета.

У делу овог поглавља под насловом „Задирања у права власника“ биће објашњена потреба за изменама стечајног законодавства у Немачкој 2011. године, када је омогућено да се права власника стечајног дужника умање или сасвим одузму у погледу власништва над уделима или акцијама дужника, чак и без сагласности ових лица. Расправа о сврсисходности таквих задирања у власничка права се окончава закључком да су таква ограничења оправдана, али да би власницима требало исплатити одређену накнаду на име умањивања њихових права. На крају поглавља ће бити више речи о односу компанијског и стечајног права и заступа се становиште да одредбе компанијског права треба сходно примењивати на реорганизацију.

Последице по потраживања

У овом поглављу ће бити описане последице које усвојени план реорганизације има на потраживања разлучних, излучних и необезбеђених поверилаца. Посебно ће бити обрађена тема какве последице на потраживања према стечајном дужнику треба да има неуспешно спровођење реорганизације и покретање поступка банкротства над дужником. Описаће се и дејство плана на несагласне повериоце, на оспорена и условна потраживања, потраживања која нису обухваћена планом.

Затим ће бити обрађена тема преноса потраживања обухваћених планом реорганизације, промене поверилаца и промене дужника у односу на дужничко-поверилачки однос дефинисан планом реорганизације.

У овом поглављу се посебно обрађује доспелост потраживања обухваћена планом, обзиром да се планом дефинише другачија динамика измирења дугова од стране стечајног дужника. Осим тога,

предмет истраживања су теме застарелости потраживања из плана реорганизације и правила о уговорној и законској затезној камати на потраживања из плана, као и могућности компензације у реорганизацији.

Последице по дужника

У поглављу последице по дужника се објашњавају дужности стечајног дужника да спроведе мере предвиђене планом реорганизације, на који начин се врши надзор над спровођењем тих мера, објашњава се изузетак од правила о давању обавезне понуде код стицања акција стечајног дужника у оквиру реорганизације.

У оквиру поднаслова двостранообавезни правни послови се представља дилема која може настати код предложеног плана реорганизације након покретања класичног стечајног поступка. Ако стечајни управник изврши избор да ли остаје при испуњењу двостранообавезног уговора, да ли се планом реорганизације може променити таква одлука стечајног управника. У немачкој литератури се наводи да је реч о стеченим правима и да се једном извршен избор не може мењати.

Обавезе које настану након дана пресека из плана реорганизације представљају обавезе стечајне масе дужника. Међутим, постоје одређене ситуације где није јасно да обавезе спадају у ред текућих обавеза или су обухваћене „реорганизацијом“ сходно плану. Примера ради, ако се ради о судским одлукама које имају дејство *ex tunc*, као што је рецимо одлука о поништају уговора, потраживање на име повраћаја ствари датих стечајном дужнику би имало свој узрок у временском тренутку пре дана пресека из плана, иако је пресуда којом се конституише такво право донета након дана пресека, па се може тумачити да је у питању потраживање које треба да буде обухваћено планом реорганизације.

План као извршна исправа

План реорганизације је дефинисан нашим позитивним правом као извршна исправа. Међутим, део плана који постаје извршан је према схватањима у упоредноправној литератури део који садржи табеле са унетим потраживањима, разврстаним у одговарајуће класе. Аутор заузима став да план треба да има својство извршне исправе и за друга лица, попут чланова реорганизационе управе када је реч о њиховим потраживањима по основу рада за стечајног дужника и за трећа лица која су гарантовала испуњење плана реорганизације.

Одељак „начин принудног извршења плана“ се бави темом да ли се стечајни дужник може у извршном поступку принудити да спроведе реорганизационе мере или се извршност плана реорганизације своди искључиво на могућност да се принудно наплате потраживања која су доспела сходно роковима отплате предвиђеним планом реорганизације.

Дејство плана на лична средства обезбеђења и обезбеђења трећих лица

У овом поглављу биће анализирано дејство плана реорганизације на менице које су издате пре усвајања плана реорганизације, дејства плана на постојеће банкарске гаранције, дејства по јемце, солидарне дужнике, а биће истражена и примена института приступања дугу и преузимање дуга након усвајања плана реорганизације.

Дејства на радне односе

Реорганизације може подразумевати престанак радног односа запосленог код стечајног дужника и даје се одговор на питање да ли само постојање плана реорганизације представља довољан основ за давање отказа запосленом од стране стечајног дужника или је потребно применити искључиво правила радног права на ове ситуације.

Осим тога, биће дат и осврт на могућности заснивања радног односа током реорганизације (да ли стечајни дужник има слободу у одлучивању о броју запослених, систематизацији радних места, зарадама запослених и слично).

Последице по порезе

Поставља се проблем неадекватности пореза на добит у реорганизацији, јер је добит основни предуслов за спровођење реорганизације. Ако не постоји добит, не могу се вратити ранији дугови, а управо су ранији дугови стечајног дужника (дугови доспели до дана пресека) предмет реорганизовања. Стечајни дужник добит остварује на „вештачки начин“, обзиром да је предуслов постојања добити

реорганизација дужничко-поверилачких односа и сагласности већинских поверилаца у оквиру класа да се део дугова отпусти, измене рокови доспећа и слично.

Код отпуста дуга од стране поверилаца, такође није адекватно решен порески третман таквог отпуштања (опроста дугова), јер се опрост дуга третира као капитална добит за стечајног дужника. Закључак је да другачији порески режим може учинити реорганизацију знатно привлачнијим начином решавања дужничко-поверилачких односа.

Процесноправна дејства усвајања плана

Усвајање плана има за последицу и значајна процесноправна дејства. Поставља се питање да ли се стечајни поступак обуставља, да ли долази до застоја или прекида и какве су последице одабира неког од пунуђених решења. Биће анализирана могућност предлагања новог плана реорганизације у случају неуспеха иницијалног плана, затим биће пружен одговор на дилему да ли услед усвајања плана треба да престане атракција надлежности привредног суда пред којим се водио стечајни поступак над дужником, какав утицај план има на парничне, ванпарничне, извршне и управне поступке покренуте након усвајања плана и на поступке који су били у току у тренутку усвајања плана.

Посебна пажња се придаје односу стечаја и арбитражних поступака, код којих долази до сукоба колективног (стечај) и индивидуалног (арбитража као израз аутономије воље странака). Говори се о процесним последицама у случају неуспешног окончања реорганизаације.

Побијање у реорганизацији

Правило важећег Закона о стечају је да се послови закључени на основу усвојеног плана реорганизације не могу побијати. Међутим, у дисертацији ће бити заузет став да ово правило треба да има ограничен домашај, те да је дозвољено побијати одређене правне послове закључени након усвајања плана реорганизације и биће представљени услови под којима би то требало да буде допуштено.

4) ОСНОВНЕ ХИПОТЕЗЕ ОД КОЈИХ ЋЕ СЕ ПОЛАЗИТИ У ИСТРАЖИВАЊУ

а) Основне хипотезе

Истраживање ће се заснивати на једној основној хипотези и неколико помоћних. Помоћне хипотезе ће служити тестирању и доказивање основне хипотезе, па ће се њиховом разрадом и провером на крају истраживања дати потпун одговор на питања која су постављена основном хипотезом.

1. Основна хипотеза рада је: усвајање плана реорганизације не означава враћање у правни режим какав постоји за привредно друштво у редовном пословању, већ је у питању специфичан правни режим – *sui generis*, са низом специфичних правних последица у области компанијског права, облигационих односа, пореског права, процесно-правних последица.

Помоћне хипотезе су:

2. Правне последице усвајања плана реорганизације зависе од правне природе плана;
3. Корпоративно управљање у реорганизацији подразумева посебна правила у односу на стечај и у односу на солвентна привредна друштва; фидуцијарне дужности постоје према друштву у реорганизацији, а не према повериоцима;
4. Трајна задирања у права власника субјекта реорганизације имају оправдање;
5. Правило апсолутног приоритета има оправдане изузетке;
6. План реорганизације не представља коначан договор о регулисању дужничко-поверилачких односа;
7. Својство плана реорганизације као извршне исправе има ограничен домашај;
8. Реорганизација подразумева посебан порески режим;

9. Процесноправна дејства реорганизације се не свде на анулирање дејстава отвореног стечајног поступка.

б) Образложење постављених хипотеза

1. План реорганизације мења правни положај привредног друштва и његове односе према повериоцима, власницима друштва, реорганизационој управи и према трећим лицима који имају одређена права или обавезе према стечајном дужнику. Међутим, поставља се питање да ли усвајањем плана реорганизације привредно друштво наставља пословање као да је у питању редовни (солвентан) привредни субјект. На такав закључак би нас могло навести правило нашег закона према коме усвајање плана реорганизације има за последицу престанак правних последица отварања стечајног поступка. Да ли се ефекти реорганизације могу дефинисати као једноставна негација ефекта стечајног поступка?

Код унапред припремљеног плана реорганизације не долази до наступања последица отварања стечајног поступка. Последице усвајања плана у случају *prepack*-а не могу стога бити престанак последица отварања стечаја, јер те последице нису ни наступиле. Унапред припремљени план реорганизације и план поднет током стечајног поступка представљају јединствен правни институт, без обзира што се план усваја на другачији начин, па и последице усвајања плана морају бити идентичне.

У домаћој литератури радови на тему последица усвајања плана реорганизације су ретки. Разлог томе не може бити тврдња да правне последице усвајања плана реорганизације нису спорне, тј. да није у питању тежа проблематика, која би захтевала додатна објашњења. Управо ће кроз рад на овој дисертацији бити указано на одређена питања која нису отворена у домаћој (некад ни у иностраној литератури) и биће понуђени одговори.

2. Постоји више теорија о правној природи плана реорганизације, али углавном се чини основна подела на теорије које у овом институту виде уговорну правну природу, теорије које сматрају да је у питању судска одлука, теорија норме која план посматра као извор права у нормативном смислу, теорија о двострукој правној природи плана. Одабир неке од теорија или формирање неке нове теорије утиче директно на правне последице које план производи. Ако је у питању уговор, тада треба применити институте уговорног права попут *rebus sic stantibus*, правила о раскиду уговора и слично. Ако по среди судска одлука, онда би план реорганизације требао да буде коначан договор поверилаца и дужника.

3. У већем броју судских одлука англосаксонског правног миљеа заузет је став да у периоду непосредно пре стечаја (енгл. *vicinity of insolvency*) и у времену након отварања стечаја, па и усвајања плана реорганизације, реорганизациона управа дугује фидуцијарне дужности према повериоцима. У раду постављамо супротно правило, по којем не постоје такве дужности према повериоцима, већ према стечајном дужнику. Суштина фидуцијарних дужности је очување и повећање вредности имовине стечајног дужника.

4. Новијим изменама стечајног законодавства у Немачкој предвиђена је могућност ограничавања права власника субјекта реорганизације. План реорганизације може предвидети продају власничких удела или акција у субјекту реорганизације, па чак и против воље власника друштва. Осим тога, план реорганизације може предвидети замену дуга за капитал стечајног дужника. Оваква ограничења права власника друштва имају оправдање и сматрамо да би се ове новине могле применити *de lege ferenda* и у домаћем законодавству.

5. Правило апсолутног приоритета је правило настало у америчком праву, а преузето и у Европи, према ком повериоци нижег исплатног реда не могу примити користи из плана реорганизације, ако повериоци вишег реда нису намирени. Правило подразумева и да власници друштва не могу примити користи ако повериоци нису намирени у целости према плану. Правило има оправдане изузетке у виду новог правила релативног приоритета.

6. Обично се као флоскула и у теорији и у законодавствима наводи да је план реорганизације нови договор поверилаца и дужника и да се њиме уређују сви дужничко-поверилачки односи. Међутим,

план не би требало да представља коначан, већ условни договор – ако реорганизација не буде спроведена, учесници се враћају у раније положаје.

7. План реорганизације има својство извршне исправе, али он такво дејство нема за сва лица која су наведена у плану, већ за повериоце који су наведени у табелама у оквиру класа образованим планом реорганизације. Поставља се питање да ли план представља само основ за принудну наплату потраживања поверилаца или се стечајни дужник може у извршном поступку принудити да спроведе реорганизационе мере.

8. У реорганизацији се не може применити општи режим предвиђен за привредне субјекте који редовно послују. Примера ради, отпуст дуга би се могао посматрати као опорезива добит за стечајног дужника. Такав третман би угрозио смисао реорганизације, па је потребно пронаћи нова правила која више одговарају природи плана реорганизације.

9. План реорганизације има своја материјалноправна и процесноправна дејства. Процесноправна дејства се такође не свде на негацију процесних дејстава отварања стечајног поступка (примера ради престанак атракције надлежности суда).

5) МЕТОДЕ КОЈЕ ЋЕ СЕ У ИСТРАЖИВАЊУ ПРИМЕНИТИ

Приликом израде дисертације кандидат ће користити више метода истраживања, како би квалитетније одговорио изазову изучавања теме дисертације, а сваки метод ће у примени дати резултат који ће допринети у свом делу разради теме, док ће скуп резултата постигнутих различитим методама бити складан и логичан.

1. Историјскоправни метод

Идеја о реорганизацији није нова. Она је настала у историјским оквирима 19-ог века у Сједињеним Америчким Државама, као потреба за спасавањем компанија које су изградиле железничке пруге у тој земљи. Високе инвестиције у тој области нису могле да буду исплаћене по завршетку пруга, а није постојао алтернативни начин за употребу шина и пружних прагова, па класично банкротство не би донело неке завидне резултате. Стога је настала идеја о реорганизовању пословања, код привредних субјеката код којих компанија више вреди у смислу *going concern* него када се распродају поједини делове њене имовине. Идеје које су настале тада, важе и у данашњем систему реорганизације.

У погледу других земаља, реорганизација има новије корене, а нарочито у нашој земљи где је идеја о алтернативи класичном стечају добила обресе у раније важећем Закону о принудном поравнању, стечају и ликвидацији из 1989. године (са изменама 1993. и 1996. године).

Проучавање историјских решења и искустава ће допринети прављењу „моста“ за разумевање данашње реорганизације и последица које план производи по усвајању. Анализа раније важећих решења и њиховим поређењем са садашњим решењима могу дати одговор на питање којим путем ће се реорганизација даље развијати као правни институт.

2. Функционални метод

Помоћу функционалног метода биће испитано коју функцију – сврху треба да испуне конкретне правне последице усвајања плана реорганизације. Правне последице плана треба да имају за свој оквир сврху реорганизације. Ове последице у ствари представљају конкретизацију плана реорганизације. У делу у ком домаће или упоредноправно није дало конкретне одговоре на неко питање у вези правних ефеката плана реорганизације, такав одговор биће дат уз помоћ функције коју одређено питање треба да испуни у оквирима реорганизације.

3. Позитивноправни метод

Примена позитивноправног метода подразумева анализу постојећих решења у оквирима српског стечајног права – са аспекта материјалноправних и процесноправних последица усвајања плана реорганизације. Поред чињенице да су правне последице усвајања плана регулисани једним чланом

закона, довођењем у вези осталих одредаба закона, нарочито одредаба које регулишу начела стечаја и одредаба које регулишу остала питања реорганизације, кандидат ће доћи до одговора на нека од питања која су у оквирима истраживања. Осим важећег Закона о стечају (са његовим најновијим изменама из 2014. године), биће анализирани и упућујуће одредбе тог закона на Закон о парничном поступку, као и питања односа Закона о привредним друштвима и Закона о стечају. Поред текста закона и подзаконских аката, посебна пажња ће бити усмерена и на анализу ставова заузетих у домаћој судској пракси.

4. Упоредноправни метод

Упоредноправни метод током истраживања ће обухватити обраду ефеката реорганизације (пре свега у оквирима стечајног поступка) на међународном плану. Акценат у истраживању ће бити на англосаксонским и германским правним системима, који се сматрају најразвијенијим правима у области реорганизације (док се нпр. француско право углавном поима као мање развијено у овој области).

Многа питања која се у нашем праву могу посматрати као правна празнина (отворена питања) имају своје конкретно законско решење у другим земљама или је одговор дат у упоредноправној пракси, а може се искористити и за даљи развој нашег права реорганизације. Реорганизација није настала као правни институт у Србији, већ наша земља доноси прописе у овој области по угледу на страна права, стога ће упоредноправни метод изучавања бити један од примарних, поред логичког метода.

5. Мултидисциплинарни метод

Реорганизација није само правни феномен, овај правни институт има своју економску основу, стога ће од помоћи током истраживања бити економска анализа права. Коришћењем сазнања економске науке и емпиријских истраживања у овој области, допринеће се и бољем разумевању жељених правних ефеката плана реорганизације. Реорганизација се спроводи у реалним друштвеним оквирима, па ће се за њено изучавање користити и сазнања социологије.

6. Логички методи

Логичке методе ће кандидат користити ради провере постављених хипотеза – за потребе оправдавања хипотезе или доказивања да хипотеза није основана. Путем аналогije ће изучавати решења из других правних система, раније важећих решења и позитивног права. Индуктивна метода ће служити проналажењу општих карактеристика из података које смо добили током истраживања. Овај начин истраживања ће се користити код изучавању судске праксе и код анализе појединих последица усвајања плана реорганизације ради уочавања општих правилности. Дедуктивна метода ће допринети конкретизацији општијих правила реорганизације и стечајног права (као генусног појма), на конкретне правне последице плана реорганизације.

6) ОЧЕКИВАНИ РЕЗУЛТАТИ И НАУЧНИ ДОПРИНОС

Резултати који се очекују изградом докторске дисертације су доказивање да реорганизација представља специфичан, *sui generis* правни институт. Реорганизација производи специфичне правне последице у посебним правним областима – у оквиру компанијског, пореског, радног, облигационог, стварног и процесног права.

Свеобухватном анализом последица усвајања плана реорганизације се жели постићи потпуније разумевање реорганизације које би могло дати основу за даља научна истраживања. Наиме, домаћа литература оскудева радовима који се систематично баве реорганизацијом. Углавном се реорганизација обрађује у оквиру научних чланака и монографија из области стечајног права, у оквиру којих се реорганизација проучава на уопштенији начин (појам реорганизације и њене предности).

Осим жеље за померањем граница сазнања у овој области на теоретском нивоу, кандидат ће путем научног истраживања дати смернице за боље тумачење правила о реорганизацији у пракси, јер су теоријска, научна сазнања, основа за практичну примену права. У оквиру дисертације ће бити предложена нова решења за домаће право, сходно резултатима постигнутим током израде овог рада,

заснованим на тенденцијама у упоредном праву и на искуствима у примени одређених решења у страним правним системима.

7) ЗАКЉУЧАК

Биографски подаци и досадашњи радови Ивана Тодоровића сведоче да је реч о кандидату који науци приступа посвећено и темељно. Реч је о паметном и образованом младом кандидату, којег краси изузетна упорност и доследност у остваривању научних идеја. Његово познавање страних језика омогућава му приступ изворима и литератури који су од кључног значаја за израду докторске дисертације.

Предмет докторске дисертације је успешно одабран и он је по свом обиму, изворима и литератури подобан да буде тема оваквог рада. Циљеви истраживања су у вези са предметом дисертације.

Структура рада је логички и тематски добро постављена.

На основу свега наведеног, а посебно узимајући у обзир оригиналност хипотеза и метода истраживања, комисија са задовољством констатује да је предложена тема „Правне последице усвајања плана реорганизације“ кандидата Ивана Тодоровића, мастера правних наука, подобна за писање докторске дисертације. Имајући у виду да је кандидат претходно положио све испите и испунио све услове који се захтевају за израду доктората, чланови комисије предлажу Наставно-научном већу Правног факултета Универзитета у Београду, као и Већу правно-економских наука Универзитета у Београду да одобри израду докторске дисертације на наведену тему.

У Београду, 18. марта 2015. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

др Мирко Васиљевић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Београду

др Небојша Јовановић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Београду

др Вук Радовић, ванредни професор
Правног факултета Универзитета у Београду

ЛИТЕРАТУРА

а) Литература на српском језику (раније српскохрватски)

1. Гордана Ајншпилер Поповић, „Положај разлучног повериоца кроз праксу Привредног апелационог суда“, *Нова законска решења – зборник радова*, Београд, 2014
2. Золтан Биро, Петар Шурлан, *Закон о принудном поравнању и стечају са објашњењима и судском праксом*, Београд, 1965
3. Лејла Братић, „Надлежност Стечајног суда у поступку реорганизације“, *Актуелне промене у правном систему држава у региону – Actual changes in the legal system of the countries of the region (Зборник реферата са међународног скупа одржаног од 22-24. септембра 2011. године у Сомбору)*, 2011
4. Мирко С. Васиљевић, *Корпоративно управљање – правни аспекти*, Београд, 2007
5. Мирко С. Васиљевић, „Корпоративно управљање (од проблема до решења)“, *Право и привреда*, бр. 5-7, Београд, 2008
6. Мирко С. Васиљевић, *Компанијско право – право привредних друштава*, Београд, 2011
7. Мирко С. Васиљевић, *Корпоративно управљање – изабране теме*, Београд, 2013
8. Михаило Велимировић, *Стечајно право*, Београд, 2012
9. Александра Вишекруна, *Правни положај запослених у стечајном поступку*, Београд, 2013
10. Владимир В. Водинелић, *Такозвана злоупотреба права*, Београд, 1997
11. Андрија Гамс, *Увод у грађанско право*, Београд, 1979
12. Весна Гаћеша, „Стечајни управник и Закон о стечају“, *Право и привреда*, бр. 7-9, Београд, 2010
13. Фрања Горшић, *Коментар стечајног закона, Закона о принудном поравнању ван стечаја, Закона о увођењу у живот оба закона и Закона о побијању правних дела изван стечаја*, Београд, 1934
14. Љубиша Дабић, „Реорганизација стечајног дужника“, *Правни живот*, бр. 11, 2006
15. Томица Делибашић, *Побијање правних радњи стечајног дужника*, Београд, 1999
16. Драгољуб Драгишић *et al*, *Основи економије*, Београд, 2005
17. Зоран М. Ивошевић, Милан З. Ивошевић, *Коментар Закона о раду*, Београд, 2007
18. Гордана Илић Попов, Небојша Јовановић, Јован Јовановић (ур.), *Приручник за стечајне управнике*, Београд, 2006
19. Гордана Илић Попов (ур.), *Правне основе пореског саветовања*, Београд, 2009

20. Александар Јакшић, *Грађанско процесно право*, Београд, 2012.
21. Ивица Јанковец, *Привредно право*, Београд, 1999
22. Ивица Јанковец, *Правни аспекти новчаних обавеза*, Београд, 2003
23. Александра Јовановић, „Економија владавине права и Србија – отворена питања“, *Право и привреда*, бр. 4-6, Београд, 2011
24. Владимир Јовановић, *Привредно право – Привредне организације*, Београд, 1961
25. Небојша Јовановић, „Предрасуде о стечајној реорганизацији у Србији“, *Зборник радова Треће конференције Одбора приступајућих земаља*, Београд, 2007
26. Небојша Јовановић, „Оцена и ситне грешке Закона о стечају“, *Право и привреда*, бр. 7-9, Београд, 2010
27. Небојша Јовановић, *Берзанско право*, Београд, 2009
28. Милена Јовановић Затилла, Владимир Чоловић, *Стечајно право*, Ниш, 2013
29. Лепосава Карамарковић, *Поравнање и медијација*, Београд, 2004
30. Гашо Кнежевић, Владимир Павић, *Арбитража и АДР*, Београд, 2009
31. Владимир Козар, *Коментар Закона о стечају са новелама из 2014. године и судском праксом*, Београд, 2014
32. Драгољуб Лазаревић, *Коментар Закона о извршењу и обезбеђењу*, Пословни биро, Београд, 2011
33. Бранко А. Лубарда, *Радно право*, Београд, 2012
34. Брако А. Лубарда, „Радноправни аспекти реорганизације послодавца и корпоративно управљање“, *Корпоративно управљање: зборник радова*, 2008
35. Тајјана Марковић Стефановић, „Правне последице усвајања плана реорганизације“, *Нека актуелна питања у поступку стечаја – Зборник радова*, Београд, 2010
36. Божидар С. Марковић, *Право побијања изван стечаја*, Београд, 1935
37. Дара Миленовић, „Реорганизација привредног друштва према Закону о привредним друштвима“, *Право и привреда*, бр. 5-8, Београд, 2008
38. Немања Николић, „*Prepack*: америчко и српско решење“, *Право и привреда*, бр. 1-3, Београд, 2011
39. Слободан Перовић (ур.), *Коментар Закона о облигационим односима*, Београд, 1995
40. Здравко Петровић, Владимир Козар, *Средства обезбеђења потраживања из уговора о привреди*, Београд, 2009
41. Невена Петрушић, „Домен примене арбитраже у стечајним правним стварима“, *Хармонизација стечајног права и нови Закон о парничном поступку*, 2006
42. Владимир Познанић, „Реорганизација предузећа кроз стечај“, *Право и привреда*, бр. 4-6, Београд, 2011

43. Боривоје Познић, *Коментар Закона о парничном поступку – према тексту Закона из 1976. године са доцнијим изменама и допунама*, Београд, 2009
44. Боривоје Познић, Весна Ракић-Вединелић, *Грађанско процесно право*, Београд, 1999, стр. 282.
45. Јаков Радишић, *Облигационо право*, Београд, 2008
46. Вук Радовић, „Класификовање потраживања у поступку реорганизације“, *Зборник радова „Хармонизација стечајног права и нови Закон о стечајном поступку“*, Правни факултет Универзитета у Нишу, 2005
47. Вук Радовић, *Индивидуални стечај – стечај над имовином физичког лица*, Београд, 2006
48. Вук Радовић, „Утицај агенцијских проблема на право акционарских друштава и корпоративно управљање“, *Корпоративно управљање – зборник радова*, Београд, 2008
49. Вук Радовић, *Накнада члановима управе акционарског друштва*, Београд, 2011
50. Вук Радовић, „Лична управа стечајног дужника *de lege ferenda*“, *Зборник прве међународне конференције земаља Југоисточне Европе – Савремене тенденције међународном стечајном праву – улога стечајног управника*, Београд, 2009
51. Марко Рајчевић, „Опције стечајног плана“, *Право и привреда*, 5-8, Београд, 2008
52. Драгиша Слијепчевић, Слободан Спасић, *Коментар Закона о стечајном поступку*, Београд, 2006
53. Драгиша Б. Слијепчевић, „Дискрециона овлашћења стечајног судије у поступку реорганизације стечајног дужника“, *Право и привреда*, бр. 4-6, Београд, 2012
54. Драгиша Б. Слијепчевић, „Право запослених у стечајном поступку“, *Радни односи: зборник радова*, 2005
55. Слободан Спасић, „*Pre rask* као шанса за српску привреду“, *Право и привреда*, бр. 7-9, Београд, 2010
56. Слободан Спасић, „Корпоративно управљање стечајног дужника“, *Право и привреда*, бр. 5-8, Београд, 2008
57. Слободан Спасић, „Спорна правна питања и практични проблеми у поступку реорганизације“, *Законодавство и пракса: зборник радова са регионалне конференције о стечају: Бања Лука 14. и 15. фебруар 2008.*, 2008
58. Драгољуб Д. Стојановић, Божидар Павићевић, *Право обезбеђења кредита*, Београд, 1997
59. Светислав Табороши, *Економско право*, Београд, 2003
60. Обрен Становић, Миодраг Орлић, *Стварно право*, Београд, 1999
61. Тасић Марија, „Продаја акција у поступку банкротства и издавање и поништај акција у поступку реорганизације“, *Нека актуелна питања у поступку стечаја: зборник радова*, 2010
62. Ненад С. Тешић, *Продаја и пренос потраживања*, Београд, 2012
63. Синиша Трива, Михајло Дика, *Грађанско парнично процесно право*, Загреб, 2004

64. Мирослав Тодоровић, *Пословно и финансијско реструктурирање предузећа*, Београд, 2010
65. Срећко Цуља, *Грађанско процесно право Краљевине Југославије – ванпарнични поступци (извршно, стечајно и ванпарнично право процесно право)*, Београд, 1938
66. Владимир Чоловић, Недељко Милијевић, *Стечајни поступак*, Бања Лука, 2004
67. Владимир Чоловић, „Однос стечајног поступка и поступка реорганизације“, *Правни живот*, бр. 12, 2007
68. Небојша Шаркић, Младен Николић, *Коментар Закона о извршењу и обезбеђењу*, Београд, 2013

б) Литература на страним језицима

1. American Bar Association, *Reorganizing Failing Businesses*, Chicago, 2006
2. Aspen Publishers (Corporate Author), *Bankruptcy Keyed to Courses Using Warren and Bussel's Bankruptcy*, Wolters Kluwer, 2007
3. Douglas G. Baird, Robert K. Rasmussen, „The End of Bankruptcy“, *Stanford Law Review*, Vol. 55, 2002
4. Douglas G. Baird, Robert K. Rasmussen, *Four (or Five) Lessons From Enron*, доступно на адреси http://ssrn.com/abstract_id=358442
5. Douglas G. Baird, Robert K. Rasmussen, *Antibankruptcy*, доступно на адреси http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=139682
6. Douglas G. Baird, Robert Rasmussen, „Control Rights, Priority Rights, and the Conceptual Foundations of Corporate Reorganizations“, *Vanderbilt Law Review*, Vol. 921, 2011
7. Douglas G. Baird, Donald S. Bernstein, „Absolute Priority, Valuation Uncertainty, and the Reorganization Bargain“, *The Yale Law Journal*, Vol. 115, 2006
8. Douglas G. Baird, Robert K. Rasmussen, „Control rights, priority rights, and the conceptual foundations of corporate reorganizations“, *Virginia Law Review*, Vol. 87, 2001
9. Thomas Bachner, *Creditor Protection in Private Companies: Anglo-German Perspectives for a European Legal Discourse*, Cambridge University
10. Peter M. Bauer, *Der Insolvenzplan – Untersuchungen zur Rechtsnatur anhand der geschichtlichen Entwicklung*, Augsburg, 2009
11. Jagdeep S. Bhandari, Lawrence A. Weiss (editors), *Corporate Bankruptcy – Economic and Legal Perspectives*, Cambridge, 1996
12. Stephen M. Brainbridge, „Much Ado about Little? Directors' Fiduciary Duties in the Vicinity of Insolvency“, *Journal of Business and Technology Law*, No.26, 2005
13. Ben S. Branch *et al*, *Last rights – Liquidating a Company*, Oxford University Press, 2007

14. Marc Brüning, *Gesellschafter und Insolvenzplan*, Hamburg, 2006
15. Moritz Büchele, *Eingriff in Gesellschafterrechte im Insolvenzplan*, Frankfurt am Main, 2011
16. Christopher Büll, *Der Kaufpreis beim Unternehmenskauf (Asset Deal) als Korektiv bei der Rückforderung gemeinschaftsrechtswidriger Beihilfen*, Logos Verlag GmbH, Berlin, 2008
17. Robert Cobbaut, Jacques Lenoble (ed.), *Corporate Governance – An Institutional Approach*, Kluwer Law International, 2003
18. Peter J. Coleman, *Debtors and Creditors in America*, Madison, 1974
19. Dennis Faber *et al* (ed.), *Commencement of Insolvency Proceedings*, Oxford, 2012
20. Vanessa Finch, *Corporate Insolvency Law*, Cambridge, 2009
21. Ian F. Fletcher, „UK Corporate Rescue: Recent Developments“, *European Business Organization Law Review*, Volume null, Issue 01, April 2004
22. Alexander R. Frauer, *Grenzen des Eingriffs in Gesellschaftsrechte im Insolvenzplanverfahren*, Frankfurt Am Main, 2014
23. Sandra Frisby, „Insolvency Law and Insolvency Practise: Principles and Pragmatism Diverge?“, *Current Legal Problems*, Vol. 64, 2011
24. Adam Gallagher, Ueli Huber, „Switzerland: More Restructuring-Friendly Insolvency Law“, *American Bankruptcy Institute Journal*, Vol. 7, July 2014
25. Adam Gallagher, Jesús López Bragado, Jorge Puyol, „Strengthening Pre-Insolvency Tools – A U-Turn in Spain’s Restructuring Legislation“, *American Bankruptcy Institute Journal*, September 2014
26. Adam Gallagher, Natalia Gómez, „Don’t be misled by the Wording / There is no Scheme of Arrangement in Spain“, *American Bankruptcy Institute Journal*, February 2014
27. David Georg, *Gesellschafterdarlehen in der Insolvenz*, Berlin, 2011
28. Henckel Gerhardt, *Jaeger Insolvenzordnung Band I*, Berlin, 2004
29. Roy Goode, *Principles of Corporate Insolvency Law*, London, 2011
30. Villim Gorenc, *Трговачко право државна*, Загреб, 2003
31. Peter Gotwald (Hrsg.), *Insolvenzrechts-Handbuch*, C. H. Beck München, 2010
32. Irina Harant, *Das Schutzschirmverfahren nach dem Gesetz zur weiteren Erleichterung der Sanierung von Unternehmen (ESUG)*, Hamburg, 2013
33. Christian Hausmaniger *et al*, *Wiener Vertragshandbuch*, Wien, 2011
34. Wangxiang He, *Unternehmenserwerb im Insolvenzplanverfahren*, München, 2012
35. Burkhard Hess, Paul Oberhammer, Thomas Pfeiffer, *European Insolvency Law – The Heidelberg-Luxembourg-Vienna Report*, München, 2014

36. Henry T. C. Hu, Jay Lawrence Westbrook, „Abolition of the Corporative Duty to Creditors“, *Columbia Law Review*, Vol. 107, 2007
37. Thomas H. Jackson, *The Logic and Limits of Bankruptcy Law* , Cambridge, 1986
38. David Kauffman, „Proceedures for Estimating Contigent or Unliquidated Claims in Bankruptcy“, *Stanford Law Review*, Vol. 35, 1982
39. Martin Kemper, *Die U.S. – amerikanischen Erfahrungen mit „Chapter 11“*, Dissertation zur Erlangung des Doktoratgrades der Juristischen Fakultät der Universität Regensburg, 1995Helmut
40. Дејан Костовски, *Закон за стечај – Правилници, професионални стандарди, Етички кодекс на стечајни управници – Коментар*, Скопје, 2007
41. Koziol, Rudolf Welser, *Grundriss des bürgerlichen Rechts – Band II*, Wien, 2001
42. Peter Kranzusch, Eva May-Strobl, *Einzelunternehmen in der Krise*, Wiesbaden 2002
43. Bruce Leonard (ed.), *Restructuring and Insolvency – Getting the Deal through* 2013, London, 2013
44. Lynn LoPucki, „Why are Delaware and New York Bankruptcy Reorganizations Failing?“, *Vanderbilt Law Review*, Vol. 55, 2002
45. Lynn LoPucki, „Courting Failure“, *Bufallo Law Review*, Vol. 54, 2006
46. Stephan Madaus, *Der Insolvenzplan – Von seiner dogmatischen Deutung als Vertrag und seiner Fortentwicklung in eine Bestätigunginsolvenz*, Tübingen, 2011
47. Natalie Martin, Ocean Tama, *Inside Bankruptcy Law – What Matters and why*, New York, 2008
48. Gerard McCormack, *Corporate Rescue Law – An Anglo-American perspective*, Cheltenham , 2008
49. Gerard McCormack, Control and Corporate Rescue – An Anglo-American Evaluation, *International Comparative Law Quarterly*, Vol. 56, 2007
50. Gary W. Marsh, „The Many Faces of Director’s Fiduciary Duties“, *American Bankruptcy Institute Journal*, September 2003
51. William L. Medford, Bruce H. White, „Corporate Governance in Chapter 11 and Stockholder Voting Rights – Who’s in Control“, *American Bankruptcy Institute Journal*, July/August 2003
52. Geoffrey Morse *et al*, *Charlesworth’s Company Law*, London, 2005
53. Nations Unies – Commision sur le droit commercial international, *Guide législatif sur le droit de l’insolvabilité*, 2005
54. Thomas Opferkuch, *Sanierung von Unternehmen*, Wien, 2014
55. Wolfgang Ott, *Unternehmenskauf aus der Insolvenz: Ein Praxisleitfaden*, Spriner Verlag, 2011
56. Guido Paffenholz, Peter Kranzusch, *Insolvenzplanverfahren*, Wiesbaden, 2007

57. Naresh R. Pandit, Gary A. S. Cook, David Milman, Francis S. Chittenden, „Corporate Rescue: Empirical Evidence on company voluntary arrangements and small firms“, *Journal of Small Businesses and Enterprise Development*, Vol. 7, Issue 3
58. Jeniffer Payne, *Schemes of Arrangements: Theory, Structure and Operation*, Cambridge, 2014
59. Jan Roth, Jürgen Pfeuffer, *Praxishandbuch für Nachlassinsolvenzverfahren*, Walter de Gruyter, 2009
60. Christian Presoly, *Chapter 11 – Unternehmensreorganisation in den USA im Rechtsvergleich zum Österreichischen Recht*, Wien, 2002
61. Walter H. Rechberger, Daphne-Ariane Simotta, *Zivilprozessrecht – Erkenntnisverfahren*, Manz, 2003
62. Dietmar Rendels, Karsten Zabel, *Insolvenzplan*, Köln, 2013
63. Maria Beatriz Salgado, *Droit des entreprises en difficulté*, Bréal, 2007
64. Peter Schlechtriem, *Schuldrecht: Allgemeiner Teil*, Mohr Siebeck, 2005
65. Andreas Schmidt (Hrsg.), *Hamburger Kommentar zum Insolvenzrecht*, Carl Heymanns Verlag, 2012
66. Alan Schwartz, *A Normative Theory of Business Bankruptcy*, доступно на адреси <http://ssrn.com/abstract=683273>
67. Lean Sealy, Sarah Worthington, *Cases and Materials in Company Law*, Oxford University Press, 2008
68. Alexander Segmiller, *Kapitalmaßnahmen im Insolvenzplan*, Baden-Baden, 2013
69. David A. Skeel, *Debt's Dominion – A History of Bankruptcy Law in America*, Princeton, 2001
70. Stefan Smid, *Praxishandbuch Insolvenzrecht*, Berlin, 2007
71. Stefan Smid, Hans-Peter Rechel, *Die Struktur des Insolvenzrechts in der BGH-Recht-Sprechung*, De Gruyter, 2013
72. Anker Sorensen, Andrew Tetley, „Making France a More Attractive Forum for Restructuring in Europe Part I“, *American Bankruptcy Institute Journal*, September 2009
73. Wilhelm Uhlenbruck *et al* (Hrsg.), *Insolvenzordnung – Kommentar*, Franz Vahlen München, 2010
74. Heinz Vallender, Sven-Holger Unditz (Hrsg.), *Praxis des Insolvenzrechts*, Zap Verlag, 2012
75. Pierre Vernimmen, *Corporate Finance – Theory and Practise*, West Sussex, 2011
76. Charles Warren, *Bankruptcy in United States History*, Harvard, 1935
77. Philip R. Wood, *Principles of International Insolvency*, Sweet & Maxwell, 2007

На основу члана 24. став 10. Статута Правног факултета Универзитета у Београду, Наставно-научно веће Правног факултета, на XXIII седници од 23. марта 2015. године, донело је

О Д Л У К У

Члан 1.

Прихвата се извештај Комисије за оцену подобности теме докторске дисертације кандидата **ИВАНА ТОДОРОВИЋА** и одобрава израда докторске дисертације под насловом: **"Правне последице усвајања плана реорганизације"**.

Члан 2.

О извршењу ове Одлуке стараће се Декан Правног факултета Универзитета у Београду.

04-број: _____

Београд

ПРЕДСЕДНИК НАСТАВНО-НАУЧНОГ ВЕЋА

Декан

Професор Сима Аврамовић

ПОДАЦИ О МЕНТОРУ

за кандидата Ивана Тодоровића

Име и презиме ментора: Вук Радовић

Звање: ванредни професор Правног факултета Универзитета у Београду

Списак радова који квалификују ментора за вођење докторске дисертације:

1. *Индивидуални стечај*, Досије, Београд, 2006
2. „Побијање правних радњи без накнаде или уз незнатну накнаду у стечајном поступку“, *Анали Правног факултета Универзитета у Београду*, бр. 1/2013, стр. 73-95
3. „Дилеме у вези са појмом неизвршених двостранообавезних уговора у стечају“, *Право и привреда*, бр. 5-8/2009, стр. 410-432
4. „Класификовање потраживања у поступку реорганизације“, у: *Зборник радова „Хармонизација стечајног права и нови Закон о стечајном поступку“*, Правни факултет Универзитета у Нишу, 2005, стр. 231-245
5. „Лична управа стечајног дужника *de lege ferenda*“, *Зборник прве међународне конференције земаља Југоисточне Европе – Савремене тенденције у међународном стечајном праву – улога стечајног управника*, Београд, 2009, стр. 244-257

Заокружити одговарајућу опцију (А, Б, В или Г):

А) У случају менторства дисертације на докторским студијама у групацији техничко-технолошких, природно-математичких и медицинских наука ментор треба да има најмање три рада са SCI, SSCI, AHCI или SCIE листе, као и Math-Net.Ru листе.

Б) У случају менторства дисертације на докторским студијама у групацији друштвено-хуманистичких наука ментор треба да има најмање три рада са релевантне листе научних часописа (Релевантна листа научних часописа обухвата SCI, SSCI, AHCI и SCIE листе, као и ERIH листу, листу часописа које је Министарство за науку класификовало као M24 и додатну листу часописа коју ће, на предлог универзитета, донети Национални савет за високо образовање. Посебно се вреднују и монографије које Министарство науке класификује као M1 I, M12, M13, M14, M41 и M51.)

В) У случају израде докторске дисертације према ранијим прописима за кандидате који су стекли академски назив магистра наука ментор треба да има пет радова (референци) које га, по оцени Већа научних области, квалификују за ментора односне дисертације.

Г) У случају да у ужој научној области нема квалификованих наставника, приложити одлуку Већа докторских студија о именовању редовног професора за ментора.

ДЕКАН ФАКУЛТЕТА

Датум _____

М.П. _____